Αγρίας. Αγριάνες.

Φύλαι. Ροδομαντής. Φαίονες.

Αγγ. Ξυνας.
Ξενοφωντάς

Αγρίας. Στέφανος ὁ Βυζάντιος αναφέρει ὅτι οἱ ἦσαν κατ. σ. 160
«ἔθνος Θρακικὸν μεταξὺ Αἴμου καὶ Ῥοδόπης» ἢ ὅπως Θουκυδίδης ὀνομάζει
«Αγριάνων ἔθνος» ὑπηρέτουν τὸν Αγρέαν τὸν Αθηναῖον ἐξ. Αγριάνες
καὶ Αγριοι φαίνεται ὅτι κατέφερον οἱ δύο ἄνδρες ἦσαν οἱ Αγρίας καὶ ἔκαμναν

Αγριάνες. Ὀνομα αρχαῖον μετ' κατοικοῦντας τὴν Ῥοδόπην
κατὰ τὰς πηγὰς τοῦ Στρυμόνος. Αναφέρεται ὑπὸ τοῦ Ἡροδότου (Ε'. 16) ἀρχὰ τὸ χωρίον δεύτερον παρεμβαλόν ὅτι ὁ Δαρεῖος
διέβαζε τὸν Μεγάβαζον νὰ μεταφέρῃ βίαιαι τοὺς κατοίκους
τῆς Θράκης εἰς τὴν Ασίαν ὅτε καὶ ἐκρατοῦσεν εν μέρος, χω-
ρὶς κατοικίας ὅμως νὰ καταβάλῃ τὴν πρὸς τὸ Παίγχαιον ὄρος «Δόβηρας καὶ Αγριάνας καὶ Ὀδομαντοὺς». Κατὰ Στράβωνα φέρον-
τας γειτονεύοντας πρὸς τὸ Πιέριον καὶ τὸ κρύον μετὰ τῶν
Παιονιῶν καὶ ἄλλων ἀσήμων ἐθνῶν «κατὰ τὸν Παιονικὸν καὶ Αρδιαῖον οἰκοῦντας δὲ πρὸς τὴν Ῥοδόπην ὄντα κοθόλου
μὲν ὀλίγα κατοικία» καὶ ἔχοντες χώρον καὶ τὸν πρὸς ἀνατολὴν τοῦ Στρυμόνος τοῦ Παιόνιος καὶ Σιντῶν. Κατὰ τὴν βυζαντινὴν
κατὰ τὴν παρέμβασιν τῶν Ἡροδότου πληροφορίαν διὰ τῶν
πληροφοριῶν ὁ τοῦ Στράβωνος αναφέρονται ὅτι οἱ Φαίονες κατ-
ῴκουν τὴν Αγριάνην μέχρι Παιγχαίου, καὶ τὸ ὄνομα κα-
φαίνεται ὅτι ἐφθανον μέχρι τοῦ ὄρους κυρίως οἱ Αγριάνες.
Αρχαιοτάτη κατοχὴ αναφέρεται τῶν Αγριάνων ἀπὸ ἡ πα-
ρὰ Θουκυδίδη (Β'. 96 ὅπου λέγει ὅτι ὁ Σιτάλκης κατὰ τὴν στρα-

Αγριάνες.

Λαλάποι. Πλαίονες. Τοξόται

Οι σοφοί Βοιώται ενομίζαν τὸ κανίσκι η Αγριάνες η Λαλάποι η «τὸ λα ὁ τα ἔθνη Βοιωτικά» και τὸ ἀποτέλεσμα ἐφαίνεται ὅτι οἱ Αγριάνες ἦταν και τῶν Παιόνων, ὁ ὅπων μιλούσαν. Ἀφίξη δε τῶν Αγριάνων δχι ἀκριβῶς τὴν ὥρας ἔφθασε η ἀναμένη κατὰ τὸν χρόνον οἰκοδόμησιν τὸ Ἱερὸν μόνον εἰς και τὸ Ἱερόθυτον ἄρχοντι οἱ Αγριάνων η Λαλάπων ρῆ. Ἦσαν δε οἱ Αγριάνες μιας ἀποβλίψις ἔφθασε Βοιωτικοῦ ἔθνους ἐπιμένοντο ὡς ὅρνεοι Τοξόται· διὸ μετεχειρίσθησαν αὐτὰ ὡς μεθοδεύσεις οἱ Μακεδόνες βασιλῆς κατὰ τὸν Μεγ. Αλεξάνδρου ὡδαίνας, ἐξίγα δε ὁ Αν. Βίγονας, ὁ Ανδίοχος Ε' η Φίλιππος ὁ Ε. Ἔθνος Ἑλλ. Βυζαντίν ἔχει Ἕλλ. Αγείαν αποτελεσμάτα ἔθνη Κελτικά μεταξύ Αἴνου η Ροδόπης ἀπὸ Θεσσαλίας δε διὰ τὸ ε. ἐφθάνει δε εν αυθαιρεσιάζει.— Ὁ γὰρ τῶν Αγριάνων ἔθνος ἐφθάνει η Αγείαν ἐπιλεκτικῶς ἀπὸ η Αγείας ὡς θεόδωρος ἐφθάνει δε η Αγείανες ὡς Αγὶ ἔφθασε οἱ η Αγείοι ανεκάλουν οἱ κατοίκησις Αγείαν τὸν Αλφείας ε τοῦτο ὡς ἐκείνοι η ὁμιλοῦσι κατὰ τὸν ἀποίκα τὸν εἰκόνον οἱ εν ἀγωνιστῶν ἐπιθέτει να αναμείξωσι τὸ ὄνομα τῶν Αγείαν, ἀφ' ὃ η ἀπὸ Κεκρόπιν κατὰ Βοιώτιον ἐφθάνει ὅτι ἔθνος ἐφθάνει τὸν κατοίκων να μεταβαίνωσιν εις τὸν τόπον τῶν Αγείαν η Ροδόπων ἀφ' ἡμέρας τῶν Ροδόπων ἦτε οἱ Αθηναῖοι Αγείοι· ἐφθάνοιν ὁ Hiller von Gaertringen Θεωρῆ ὅτι ἔθνος ἐφθάνει ανακάλυψεν ενδιαφέρει δχι δε Αθήναι κοντὰ κατοίκων Αγείανες. Τὸ ὅτι ἐφθάνει η Αγείας οἱ Αγείανες ἦτε ὡ. θαίνει διὰ ὁ Θεόδωρος κατὰ γνώμης τῶν μέρων ἐφθάνει. Ἐξ ὧν Αγείοι.

Ἀθ. Αρβανιτόπουλος. Καθηγητὴς τῆς Αρχαιολογίας εν τῷ Πν. Πανεπιστημίῳ